Gemeente Amsterdam
Stadsdeel Centrum

Publicaties Stadsdeelbestuur 2006

Stadsdeelraad
Vergaderstukken
2 maart 2006-i

Preadvies van het dagelijks bestuur
Over het raadsvoorstel in de notitie van het raadslid Smink (VVD) tot het **heroprichten** van een **monumentenwerf'[1].**
Aan de stadsdeelraad

Wij stellen u voor om het volgende besluit te nemen:

De stadsdeelraad,

gelet op het hiernavolgend preadvies,

besluit:

I in te stemmen met het hiernavolgend preadvies en een subsidiebedrag van maximaal € 135.000 te bestemmen voor de aanloopkosten van een werf bouw-historische materialen gelegen aan het Vlothaventerrein of aan een ander terrein in het Westelijk Havengebied;
II een evaluatie te doen in de vorm van een rapportage aan de raad na afloop van een jaar.

Het dagelijks bestuur van het stadsdeel Centrum,

Hanneke Groensmit
secretaris

Anne Lize E.C. van der Stoel
voorzitter

Preadvies

In februari 2004 heeft het VVD-raadslid G. Smink een voorstel gedaan tot het heroprichten van de monumentenwerf. In onderstaand pre-advies reageert het dagelijks bestuur op dit voorstel.

1. Inleiding en vraagstelling

1.1. Aanleiding
Op 11 april 2002 heeft een groep van restauratie bedrijven en bureaus, vertegenwoordigd door dhr. J. Boeschoten van Bouw- en Restauratiebedrijf Boeschoten BV, een brief aan het college van Burgemeesters en wethouders gestuurd waarin aandacht wordt gevraagd voor het feit dat het in de afgelopen jaren is gebleken dat het steeds lastiger wordt voor restauratie-aannemers aan geschikte oude materialen te komen. Bij restauratiematerialen moet worden gedacht aan metselstenen, natuurstenen elementen, dakpannen, hout, gietijzer en keramische producten.

[1] Notitie te vinden in Publicaties Stadsdeelbestuur 2004 > Stadsdeelraad > Vergaderstukken > Voorstellen van raadsleden > 25 maart.

Een bijkomende factor is de prijs van oude bouwmaterialen. Nieuwe materialen zijn vele malen goedkoper, waardoor een aannemer snel genegen is voor nieuwe materialen te kiezen. De ondertekenaars van de brief spreken daarom hun vrees uit dat als gevolg hiervan de kwaliteit van de restauraties in Amsterdam achteruitgaat. In het verleden beschikte monumentenzorg over een materialenwerf waar restauratie-aannemers voor restauratie geschikte oude bouwmaterialen konden halen. In 1990 is de materialenwerf van Bureau Monumentenzorg aan de H.E.J. Wenckebachweg opgeheven. De bouwmaterialen zijn toen verkocht aan onder andere bouwmaterialenhandel Jan Vet en de firma Van Keulen. Deze twee firma's zijn inmiddels gestopt met de handel in oude bouwmaterialen, waardoor er in de directe omgeving van Amsterdam nauwelijks oude bouwmaterialen te koop zijn. De ondertekenaars van de brief pleiten om die reden voor het opnieuw oprichten van een gemeentelijke materialenwerf in Amsterdam.

Gezien het evidente belang van geschikte restauratiematerialen heeft stadsdeelwethouder Frankfurther op 10 maart 2003 de wethouder van de centrale stad, mevrouw Belliott, benaderd met het dringende verzoek om een haalbaarheidsonderzoek te laten verrichten naar de mogelijke oplossingen (inclusief financiering) voor de nijpende vraag naar historische bouwmaterialen. Dit onderzoek is gedaan door bureau Monumenten en Archeologie en is in augustus 2003 afgerond (J. Kwast, augustus 2003).

De hoofdconclusies van deze rapportage luiden:
De exploitatiekosten van een werf worden geraamd op € 400.000 tot € 500.000 per jaar. Kosten zitten vooral in het vervoer, opslag en arbeid. Locatie van ca. 1500 m2, voorzien van stelcon platen ondergrond, voor opslag stenen, dakpannen, natuurstenen stoepen, en een overdekte loods voor vensters, deuren, tegels, sanitair en dergelijke, met aanwezig shovel, kraanwagen en bewerkingsgereedschap.
Belangrijke voorwaarden zijn: a. dat er voldoende sloopmateriaal voor de werf beschikbaar komt en b. dat de Amsterdamse werf voor Amsterdamse aannemers een meerwaarde heeft boven andere reeds bestaande werven.
Een werf op gemeentelijke basis beantwoordt beter aan een gemeentelijke doelstellingen: het voor de Amsterdamse restauratieaannemers beschikbaar krijgen van historisch bouwmateriaal. Een commerciële opzet zal er toe leiden dat aan iedere klant en voor ieder doel (tuinmuurtje in Vinkeveen naast nieuwbouwvilla) materialen worden verkocht.

In december 2003 is de raadscommissie geïnformeerd over de uitkomsten van het onderzoek en is tevens aangegeven dat deze uitkomsten worden besproken met de wethouder Monumenten van de centrale stad, mw Belliott. In februari 2004 heeft het VVD-raadslid G. Smink vervolgens een voorstel gedaan tot het heroprichten van de monumentenwerf.

1.2. Vraagstelling/ notitie van VVD-raadslid Smink
In deze notitie wordt voorgesteld een gemeentelijke monumentenwerf te heroprichten en wordt op enkele randvoorwaarden ingegaan. Zo wordt benadrukt dat het belangrijk is geschikte materialen te vinden en dat daartoe een deskundige beheerder, die bekend is in de sloop- en monumentenwereld, benaderd moet worden. Daarbij wordt “werken voor de sloop uit” (beheerder gaat actief op zoek naar bruikbaar materiaal) als uitgangspunt gehanteerd. Het benodigde oppervlak van de locatie wordt ingeschat op 2500 tot 3000 m2. Bij de bedrijfsvoering wordt aangegeven dat voorsorteren op de slooplocatie (dat wil zeggen onderscheid van bruikbaar materiaal en sloopafval dat vergruisd kan worden) de voorkeur heeft. Afbikken van de stenen kan dan op de werf geschieden. Belangrijk is dat voor de werf een deskundig

beheerder wordt aangetrokken. Daarnaast noemt Smink de mogelijkheid om jongeren van de Stichting Herstelling in te schakelen voor diverse werkzaamheden (zoals het voorsorteren van het materiaal, afbikken van de stenen etcetera). Deze jongeren moeten daarbij wel begeleid worden.
Tenslotte wordt toezicht in de vorm van een Raad van Toezicht als mogelijkheid geopperd. Als startkapitaal wordt een bedrag van 250.000 euro genoemd.

1.3. Deelname andere stadsdelen/gemeentewerf?
Er is nagegaan of andere stadsdelen en centrale stad zouden willen participeren en meefinancieren. Daartoe is op 22 juni 2004 in het kader van het bestuurlijk platform monumenten met de wethouder centrale stad (Mw. H. Belliott) overlegd. De centrale stad ziet geen mogelijkheden geld vrij te maken. De aanwezige stadsdelen (Oud-Zuid, Noord en Oost/Watergraafsmeer) toonden geen belangstelling. Deels omdat de problematiek in deze stadsdelen heel anders is (bijvoorbeeld bouwkunst uit de periode na 1920), deels omdat er naar hun mening onvoldoende bouwmateriaal vrijkomt (bij renovatie gaat het vaak om grote bouwblokken c.q. bouwkundige eenheden). Ook zijn de kosten hoog. Eén en ander houdt in dat een gemeentelijke werf heel moeilijk wordt. Aansluiten bij een bestaande werf of instelling is een optie en/of uitbesteden aan een particuliere ondernemer.
Wethouder Belliott stelde voor om een proef met een Amsterdamse werf te doen gedurende één jaar (start in 2005). In deze notitie wordt ook uitgegaan van een proefperiode van één tot maximaal twee jaar. Aandachtspunten gedurende die periode zouden moeten zijn: komt er voldoende materiaal vrij, blijft het materiaal behouden voor Amsterdam (de afzetmarkt), hoe zijn de commerciële kansen voor een Amsterdamse werf, en naar de wijze van profileren van de onderneming als typisch Amsterdamse werf.

Voor het stadsdeel is een proef belangrijk, omdat daarmee:

1. De huidige situatie wordt verbeterd; historisch bouwmateriaal is beter beschikbaar voor Amsterdamse aannemers die nu vaak het hele land door moeten op zoek naar historische bouwmaterialen. Belangrijk is dat de werf een Amsterdams imago naar buiten toe heeft.
2. We een beeld krijgen van hetgeen gesloopt wordt aan historisch bouwmateriaal en dus van de mogelijkheden om historisch materiaal uit de puinbak te redden.
3. Dit alles betere mogelijkheden geeft om restauraties aan monumenten uit te voeren.
4. Dit ook mogelijk werkgelegenheid biedt voor het jongerenproject van de Herstelling.

1.4. Werkwijze
Toen bleek dat de centrale stad en andere stadsdelen niet wilden participeren in een proef, is nagegaan welke mogelijkheden er voor het stadsdeel waren om bij te dragen aan de start van een werf historisch bouwmateriaal. Om te voorkomen dat het haalbaarheidsonderzoek opnieuw werd gedaan, zijn enkele gesprekken gevoerd met enkele materialenhandelaren over de mogelijkheden voor een historische bouwmaterialenwerf. Hieruit bleek dat aansluiting bij een bestaande werf problematisch is. Belangrijkste redenen zijn ruimtegebrek en/of geen belangstelling. Daarom zijn ook gesprekken met de loods van de dienst Ruimtelijke Ordening en met een vertegenwoordiger van het Westelijk Havenbedrijf gevoerd over de mogelijkheden om een werf op een nieuw terrein te huisvesten. Voorts heeft bMA de directeur van de Herstelling benaderd om de mogelijkheden aan te geven voor een mobiel team van jongeren dat het binnenkomend sloopmateriaal tot schone losse stenen en dakpannen kan transformeren.

Intern zijn gesprekken gevoerd met de monumenteninspecteurs over de levensvatbaarheid van een dergelijk plan en met Juridische Zaken om de haalbaarheid te toetsen. Voorts is overleg gevoerd met vertegenwoordigers van de Dienst Milieu- en Bouwtoezicht over de benodigde bouw- en milieuvergunningen. Tenslotte is met een materialenhandelaar overlegd over de voorwaarden waaronder de werf van start kan gaan (juridische vorm: concept overeenkomst/contract tussen partijen).

1.5. Leeswijzer

Het vervolg van dit preadvies is als volgt opgebouwd. Doelstelling, keuze voor een particuliere werf waarbij aanloopkosten door het stadsdeel betaald worden, locatiekeuzen en overige randvoorwaarden worden hieronder toegelicht, evenals welke onderzoeken en vergunningen er nodig zijn om de werf te starten.

Dit alles heeft geresulteerd tot onderstaande opzet voor een werf in particuliere handen op een locatie in het Amsterdamse Westelijk Havengebied onder tevoren overeengekomen voorwaarden. Daarbij wordt aangegeven welke stappen nog genomen moeten worden voordat een dergelijke werf daadwerkelijk van start kan gaan.

2. Een historische bouwmaterialenwerf

2.1. Waarom een historische bouwmaterialenwerf?

Het dagelijks bestuur reageert positief op het voorstel tot heroprichting van een historische bouwmaterialen werf. Alle partijen hebben immers voordeel bij een werf voor historisch bouwmateriaal gelegen in of nabij Amsterdam.
De eigenaar (opdrachtgever) van een pand krijgt wanneer hij zijn pand moet verbouwen beschikking over historisch materiaal tegen een billijke prijs. Wanneer hij zijn pand wil slopen, heeft hij niet zozeer financieel voordeel (uitgangspunt is wel dat er budgetneutraal wordt geopereerd, dus dat de hoogte van de sloopkosten verdiskonteerd worden in de verkoopprijs van het materiaal). Zijn belangrijkste voordeel zit in de beeldvorming naar buiten toe: bijvoorbeeld communiceren op het bord bij de bouwlocatie dat het gesloopt materiaal wordt hergebruikt.
De bouwaannemer heeft als voordeel dat hij geen lange zoektocht hoeft te maken naar historisch materiaal. Door de relatief snelle levering en eventueel goedkopere bewerking via de Herstelling kan hij het materiaal voor een redelijke prijs verwerven.
De **sloopaannemer** heeft geen of lagere kosten voor het afvoeren van sloopmateriaal en krijgt inkomsten door verkoop van het afkomend materiaal (moet daartegenover wel meer werk doen).
De **Herstelling** krijgt zinvolle arbeid/ werkgelegenheid voor jongeren en verwerft bescheiden inkomsten voor deze arbeid (ongeveer € 300 per week).
Voor het **stadsdeel Amsterdam Centrum** is belangrijk dat 1. historisch bouwmateriaal wordt hergebruikt en behouden blijft voor Amsterdam, 2. het milieuaspect en 3. dat het stadsdeel meer invloed heeft op het slopen en hergebruik.

2.2. Waarom keuze voor een particuliere ondernemer

Het stadsdeel heeft als randvoorwaarde dat de werf slechts een beperkte belasting moet geven voor de ambtelijke capaciteit: na de aanloopfase controleert het Dagelijks Bestuur jaarlijks de gang van zaken -met name herkomst inkomend en bestemming uitgaand materiaal-, en stelt daarover een rapport/evaluatie op.
Het stadsdeel kan voorts een startkapitaal voor de aanloopkosten leveren, daarna moet de werf zichzelf kunnen bedruipen. Het stadsdeel kan verder faciliteren in het voortraject voor het opzetten van een werf. Het stadsdeel zal echter geen eigen werf gaan

exploiteren (daartoe ontbreken de middelen). Aansluiting bij een bestaande werf in of rondom Amsterdam is niet mogelijk gebleken. In het verleden heeft ondernemer Van Keulen aan de Spaklerweg een werf geëxploiteerd, maar hij is opgehouden met de opslag en verkoop van historisch bouwmateriaal.

Inmiddels heeft het stadsdeel enkele locaties in het Westelijk Havengebied gevonden, die geschikt zijn of kunnen worden gemaakt voor de opslag van het historisch materiaal. Het stadsdeel heeft inmiddels ook contact gelegd met een enthousiaste en ervaren ondernemer samen met de directie van een sloopbedrijf met zeer veel contacten in de sloop- en monumentenwereld. Deze ondernemers zijn in principe geïnteresseerd om de werf bij wijze van proef voor tenminste één tot twee jaren te gaan financieren en exploiteren.
Naast het vinden van een geschikte locatie is de hoeveelheid vrijkomend materiaal een andere belangrijke voorwaarde voor het kunnen exploiteren van de werf. Inschattingen hoeveel materiaal jaarlijks vrijkomt zijn moeilijk te geven. Daarom wordt de werf ook als proef gezien met tijdelijke bouwwerken (bouwkeet en opslagloods). Na een jaar wordt geëvalueerd of er voldoende materiaal beschikbaar is gekomen. Naast materiaal uit Amsterdam kan de ondernemer ook materiaal van elders aanvoeren (zie verder onder 2.4. Voorwaarden).

2.3. Het locatie-onderzoek

Samen met vertegenwoordigers van het Havenbedrijf en de geïnteresseerde ondernemer zijn vier locaties in het Westelijk Havengebied bekeken. Alle locaties voldoen aan het oppervlakcriterium (circa 3000 m2). Per locatie zijn globaal de gegevens genoteerd en zijn foto’s gemaakt. Wel verschillen de terreinen op aspecten als verharding, omheining, aanwezigheid riolering etcetera. Daarom kunnen de vierkante meter grondprijzen variëren van € 8 (onverhard terrein) tot €15 (verhard terrein, met riolering en deels omheind). Bij een oppervlak van 3000 m2 met een prijs van € 15 komt dat neer op circa € 45.000 per jaar exclusief BTW.
Na vergelijking tussen de terreinen kwam de locatie *Vlothaventerrein* als eerste voorkeur naar boven (locatie-onderzoek, zie bijlage 1). Qua zichtbaarheid en bereikbaarheid is dit een toplocatie (vlakbij het Centraal Station gelegen en grenzend aan de A10). Ook is dit terrein verhard en gedeeltelijk omheind, waarmee de aanloopkosten voor het stadsdeel minder groot zijn. Helaas was dit terrein eind 2005 niet meer beschikbaar. Daarom wordt nu uitgegaan van de locatie Petroleumhavengebied (locatie 4). Er is een loswal, dus mogelijkheden voor aanvoer over water. Het terrein moet nog worden verhard en er moet nog een omheining worden geplaatst.
Een groot deel van het bouwmateriaal (met name bakstenen en dakpannen) kan in de open lucht worden opgeslagen. Voor kwetsbare materialen (bijvoorbeeld interieuronderdelen) is opslag in een (prefab, mogelijk te verplaatsen) opslagloods gewenst. De ondernemer kan kantoor houden in een (prefab) bouwkeet.
De ondernemer dient zelf een huurcontract af te sluiten met de eigenaar van de grond, het Havenbedrijf.

2.4. Voorwaarden gesteld vanuit het stadsdeel

Het dagelijks bestuur vindt het belangrijk dat het afkomende historisch bouwmateriaal behouden blijft voor het behoud en herstel van historische panden in de Amsterdamse binnenstad met authentieke materialen. Om dit te bewerkstelligen zal het dagelijks bestuur nadere voorwaarden opnemen in de monumentenvergunningen (en zo mogelijk in de sloopvergunningen).
Het is juridisch niet mogelijk (en onwenselijk) om af te dwingen dat het materiaal naar de werf wordt gebracht. Het stadsdeel kan uiteraard betrokken partijen wel wijzen op het bestaan van de werf.

Er kan sprake zijn van 3 situaties: 1. het stadsdeel is eigenaar van het pand; 2. het pand is een monument; 3. het pand is geen monument (bijvoorbeeld orde 2).
Bij **eigen panden** of in geval van onteigening regelt het stadsdeel de sloop en het bouwrijp maken: in zulke gevallen kan het historisch materiaal behouden blijven. Dit zou dan moeten worden vastgelegd in het sloopbestek. Hergebruik binnen hetzelfde project of binnen Amsterdam behoren tot de mogelijkheden.
Bij **beschermde monumenten** kan in de monumentensloopvergunning standaard worden opgenomen onder welke voorwaarden (bijvoorbeeld behoud monumentaal waardevol materiaal voor herbouw of hergebruik elders) er gesloopt mag worden. Om de juridische houdbaarheid te vergroten is een nadere onderbouwing door bureau Monumenten en Archeologie nodig (inzake de zeldzaamheid van specifieke materialen of interieuronderdelen).
Bij **niet-**monumenten is het moeilijker om voorwaarden te stellen; tot nu toe worden bij sloop in de Bouwverordening alleen veiligheidseisen gesteld. Het zou erop neer komen dat de Bouwverordening aangepast zou moeten worden, dit is een bevoegdheid van de centrale stad (dienst Milieu- en Bouwtoezicht). Indien het niet afdwingbaar is, dan zullen de betrokken stadsdeelmedewerkers door middel van overleg slopers en aannemers trachten te interesseren voor het hergebruik van materiaal.

Het is, zoals gezegd, nog niet duidelijk hoe groot de hoeveelheid vrijkomend historisch bouwmateriaal is. Daarom wordt voorgesteld om uit te gaan van een proefperiode, waarna geëvalueerd wordt of de doelstelling is gehaald (voldoende aanvoer van materiaal, voldoende hergebruik van materiaal etcetera). Om deze evaluatie goed te kunnen uitvoeren wordt vooraf met de ondernemer overeengekomen dat hij het binnenkomend materiaal naar herkomst en locatie van hergebruik archiveert. Voorts dient de ondernemer het historisch materiaal op een deugdelijke wijze op te slaan en voor hergebruik aan te bieden ten behoeve van panden in de Amsterdamse binnenstad of wanneer dat niet mogelijk is elders in Amsterdam. Pas wanneer hergebruik binnen Amsterdam niet mogelijk is, kan het materiaal ook buiten Amsterdam worden ingezet.

Het dagelijks bestuur wil vooral de oprichting van de werf bij wijze van proef ondersteunen; concreet betekent dit dat het stadsdeel een aantal aanloopkosten subsidieert (zie verder onder 2.5).
Ter borging van genoemde voorwaarden zal het dagelijks bestuur voor de start van de werf een overeenkomst met de ondernemer afsluiten. Tevens dient de ondernemer voorafgaand aan het afsluiten van deze overeenkomst een bedrijfsplan op te stellen en aan het stadsdeel ter goedkeuring voor te leggen.

2.5. Kosten/ subsidie voor aanloopfase
De kosten voor de inrichting van de werf zijn globaal becijferd op ca. € 117.000 (excl. BTW). Daarbij is inbegrepen het verharden van het terrein met stelconplaten, het plaatsen van een prefab opslagloods, het plaatsen van een bouwkeet, het plaatsen van een omheining en toegangspoort, de kosten vooronderzoek voor de milieuvergunning (met name geluidsonderzoek en onderzoek luchtkwaliteit) en de leges voor de bouwvergunning. Optioneel (voor rekening van de beheerder/exploitant) is het inhuren van De Herstelling (jongerenwerkgelegenheidsproject) voor het afbikken van de stenen en schoonmaken van dakpannen.
Bodemonderzoek van de locatie wordt gedaan door de verhuurder (het Havenbedrijf) voor wat betreft de nulsituatie. Voor de benodigde aanloopkosten is een totaalbedrag van maximaal € 135.000 op de begroting 2006 opgevoerd en door de stadsdeelraad toegekend op 15 december 2005.

Niet inbegrepen en voor rekening van de beheerder/exploitant zijn de volgende kosten: de huur van de grond, huur van de bouwkeet, de gereedschappen (waaronder een kleine shovel), opstalverzekeringen, verzekering van opgeslagen materiaal.
Voor het overzicht van de aanloopkosten wordt verwezen naar bijlage 2.

2.6. Reactie bureau Monumenten en Archeologie
Bureau Monumenten en Archeologie heeft de volgende reactie op dit preadvies gegeven.
Het gebruik van oude materialen bij restauraties heeft verreweg de voorkeur. Afgezien van de esthetische aspecten zijn er ook andere redenen om oude materialen toe te passen. Oude materialen zijn in fysische en chemische zin beter verenigbaar met een oud pand dan de hedendaagse materialen. Het materiaal is weliswaar schaarser geworden, maar nog belangrijker: erg duur. Vandaar dat veel aannemers snel kiezen voor nieuwe materialen. Een werf zou een uitkomst kunnen bieden.
Het grote probleem blijft de beschikbaarheid van geschikte materialen. Voordat je een werf hebt met enige voorraad zal er aardig wat gesloopt moeten worden in deze stad. Zo ontzettend veel wordt er nu ook niet gesloopt in deze stad en als er gesloopt wordt laat de kwaliteit van het materiaal vaak te wensen over. Je moet voorraad hebben voor je een serieuze werf hebt. Als mensen tien keer aankloppen en de werf heeft nooit iets, kloppen ze niet meer aan en is het initiatief bij voorbaat ter ziele. De vraag blijft derhalve hoe serieus de werf kan groeien. Dit was één van de problemen van de gemeentewerf die uiteindelijk is opgeheven. Na de realisatie van de grote stadsvernieuwingsprojecten in de jaren '80 nam het aanbod van sloopmaterialen af. Nieuwe materialen waren ruim voorradig en veelal goedkoper. De werf bleef met veel restpartijen zitten die moeilijk aan de man waren te brengen. De oorsprong van die werf is ook heel anders. De werf van de gemeente Amsterdam is in de jaren vijftig van de 20ste eeuw opgezet mede vanwege de grote schaarste aan bouwmaterialen vlak na de oorlog.
Tweede punt is toezicht. Je zou er op toe moeten zien dat de werkelijk geschikte materialen, die daarmee geld waard zijn, niet onderhands afvloeien naar de reguliere markt en de werf alleen de minder geschikte of ruim voorradige spullen krijgt. De werf zou dan kunnen verworden tot een goedkope sloopafvoer.
bMA mist tenslotte de uitwerking van het beheer van de werf. Een probleem dat zich voordoet bij het opzetten van een werf is dat een volledig distributieproces moet worden opgezet, wil een dergelijke werf op goede wijze functioneren. Het gaat daarbij niet alleen om het verzamelen van de materialen en het transport, maar ook om het reinigen, de opslag voor onbepaalde tijd, het administratieve, financiële en praktische beheer en de verkoop.

In reactie hierop kan het volgende gezegd worden. Het klopt dat de beschikbaarheid van materialen nog niet duidelijk is. In de huidige constructie is dit een risico voor de ondernemer die de werf gaat exploiteren. Afspraken over het toezicht en het hergebruik van materialen in Amsterdam zullen worden vastgelegd in een convenant dat het stadsdeel met de ondernemer afsluit. De ondernemer dient voorts een bedrijfsplan aan te leveren, waarin ondermeer waarborgen inzake het beheer goed uitgewerkt zijn. Pas na goedkeuring van het bedrijfsplan door het stadsdeel kan het hierboven genoemd convenant worden ondertekend.

2.7. Evaluatie na een jaar
Na een jaar wordt een evaluatie opgesteld. In deze evaluatie wordt nagegaan of de doelstelling van het stadsdeel is gerealiseerd, dat wil zeggen of het afkomend historisch bouwmateriaal van Amsterdamse monumentenpanden wordt veilig gesteld (conform de Monumentenverordening stadsdeel Amsterdam-Centrum 2005) en in hoeverre het wordt hergebruikt in de binnenstad van Amsterdam of elders in

Amsterdam. Uit de evaluatie moet tevens blijken hoeveel materiaal er jaarlijks vrijkomt.
De evaluatie is gebaseerd op onderstaande gegevens:
de datum van binnenkomst van het materiaal;
de aanbieder van het materiaal;
de herkomst van het materiaal;
de datum van verkoop van het materiaal;
de koper van het materiaal;
het bouwproject waar het materiaal zal worden hergebruikt.

2.8. Uitvoering
Om de werf daadwerkelijk te kunnen inrichten zijn diverse vooronderzoeken en vergunningen vooraf vereist. Voor bedrijven die stankoverlast, geluidsoverlast en emissies van schadelijke stoffen kunnen veroorzaken is een milieuvergunning verplicht. Een werf met bouwhistorische materialen valt ook onder deze categorie bedrijven (bijvoorbeeld omdat fijn stof vrijkomt bij het afbikken van stenen en mogelijk geluidsoverlast wordt veroorzaakt). Naast deze milieuvergunning is er ook de bouwvergunning (in verband met de op te richten loods en bouwkeet) vereist. Tevens vindt toetsing aan het bestemmingsplan plaats.
In het kader van de milieuvergunning dienen enkele vooronderzoeken worden gedaan zoals een luchtkwaliteitonderzoek en een geluidsonderzoek.
De milieuvergunningprocedure moet binnen 26 weken afgerond zijn. Tijdens de fase van de ontwerpvergunning kunnen omwonenden en andere belanghebbenden bedenkingen inbrengen. Vervolgens kan de definitieve vergunning worden verleend, die 6 weken ter visie ligt. Pas daarna kan met de vergunde activiteiten worden gestart.
In het kader van de milieuvergunning moet de aanvrager ook een vragenfomulier van de Wet Bibob invullen. (Deze wet geeft gemeenten een instrument in handen om te voorkomen dat de overheid criminelen faciliteert door bijvoorbeeld een vergunning te verlenen.)
De ondernemer wordt begeleid bij de aanvraag van de milieu- en bouwvergunning en de benodigde vooronderzoeken.
Het streven is om zo spoedig mogelijk in 2006 de werf te openen.